

2 400 Kr. i Aarsløn, men kun fik udbetalt 1 200 Kr., og ud fra denne Betragtning kaldte han denne Mand og Husmændenes Ledere for Snyltere paa Samfundet, der malkede Statskassen, eftersom Statskassen betaler Halvdelen af det, Konsulenten faar, og altsaa betalte 1 200 Kr. Denne Kritik gav Anledning til, at Kontorchef H. C. Larsen af Ministeriet blev sendt ud for at undersøge Forholdene, og han talte med Konsulenten og Formanden for Fjends Herreds Husmandskreds, Landstingsmand Johansen, og de erklærede da, at Anton Jørgensens Løn var fastsat til 2 400 Kr., der var nemlig planlagt nogle Planteavlsarbejder, og samtidig med at de sendte Meddelelser til Administrationen om, hvilke Arbejder de vilde udføre, sendte de en Meddelelse om, at de agtede at lønne Konsulenten med 2 400 Kr. derfor; og naar det var blevet godkendt af Administrationen, mente de, at saa blev det Konsulentens egen Sag, hvad han gjorde med Pengene, og at han havde Lov til at forære Kredsen Halvdelen af Beløbet, og det var det, han havde gjort.

Dette foranledigede nogle meget skarpe Udtalelser i den københavnske Presse af Kontorchefen, der sidder i Administrationen og fører Tilsyn med, hvad der foregaar, og som efter min Mening burde og kunde have vidst, hvordan hele dette Forhold aa. Han udtalte sig meget skarpt til Pressen om dette Forhold, og det samme gjorde den højtærede Landbrugsminister. Landbrugsministeren, der ellers ikke mangler Ord — det skulde da lige være den Gang. Importreguleringen blev gennemført —, erklærede, at han manglede fuldstændig Ord til at karakterisere det, der her var foregaaet, og han mente, at det ikke kunde undgaas, at der maatte rejses kriminel Tiltale imod disse Folk; han talte om, at naar der udstedes falske Kvitteringer, hører jo alting op.

Disse Udtalelser fra den højtærede Landbrugsminister forbavsede mig og mange andre en hel Del, og jeg vil i den Anledning gerne gøre opmærksom paa, at under Debatten her i Fjor mellem mit Partis Finanslovordfører, det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, og den højtærede Landbrugsminister om Statstilskuddet til Landbrugsorganisationerne udtalte den højtærede Landbrugsminister blandt andet følgende: „Hvad det ærede Medlem kritiserede for Dyrskuernes Vedkommende, er ogsaa Tilfældet ved alle andre Foranstaltninger indenfor Landbruget, ikke blot indenfor Landboforeningerne, men ogsaa indenfor Husmandsforeningerne, ved Planteavlsforsøg o. s. v.

Der bliver ofte af Folk, som har Interesse for saadant almennyttigt Arbejde, stillet Jord til Raadighed gratis og givet Gaver, og Foreningen har Lov til at opføre saadanne Gaver som en Indtægt, der modsvarer en Indtægt fra Staten. Der er ingen Privatmand, som her beriger sig, da det altsammen gaar til disse almennyttige Formaal.“

Jeg vil gerne dvæle et Øjeblik ved dette. Ministeren siger, at naar Foreninger til deres Planteavlssarbejde faar stillet gratis Jord til deres Raadighed, har de Lov at opføre dette som en Indtægt, der modsvarer en Indtægt fra Statskassen. Men Ministeren ved jo, at naar Husmandsforeningerne skal have deres Statstilskud, skal de indsende til Administrationen Kvitteringer for de Udgifter, de har haft. De faar ikke deres Tilskud i Forhold til deres Indtægter, men de faar det i Forhold til deres Udgifter, og skal det da lykkes dem, hvad Ministeren siger er lovligt, at faa denne Jord, som gratis stilles til Raadighed, til at modsvare en Indtægt fra Staten, da skal de have den Mand, der overlader dem den gratis Jord, til at afgive en Kvittering for, at han har modtaget et vist Beløb for den, altsaa det, den højtærede Minister kalder for en falsk Kvittering.

Det, der forekomme mig at være meget uheldigt i hele denne Sag, er, at man anerkender, at det er lovligt, naar der gives Gaver af forskellig Art til Foreningerne og de derved bliver i Stand til at afholde større Udgifter, at kræve Statstilskud i Forhold dertil, medens de derimod, hvis der udføres et gratis Arbejde, ikke har Lov til at regne dette gratis Arbejde med.

Det gælder ikke alene Husmændene i Fjends Herred, men der er mange andre, der har haft den Opfattelse, at det gratis Arbejde maatte de have Lov til at sætte til en Værdi lige saa vel som Gaver, de faar, og saa faa deres Tilskud i Forhold dertil. Der er mange, der har været inde paa det og har ment, at det var lovligt. Der var ganske vist adskillige, der skyndte sig, da denne Affære kom frem, med at udstede offentlige Erklæringer om, at hos dem var der ikke noget galt, de var heldigvis ikke som disse Toldere i Fjends Herred. Men det viste sig i adskillige Tilfælde, naar man kom til at undersøge Forholdene, at de havde baaret sig ad paa lignende Maade; de var Farisæere, der blot skjulte, hvad der foregik hos dem. Jeg skal blot i Flæng nævne et Eksempel paa, hvad der foregik. En kendt Planteavlsmænd fra Kellerup udstedte en Erklæring i Regeringsorganet i Silkeborg om, at i deres Planteavlsudvalg var der intet i